

พจนานุกรมเมืองใหม่

ตอน เจียงไคเชก

อาศิษฐ์ นิ่มนวล

สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม

เดินไปได้ ห่างกันไม่กี่กิโลเมตร สถานที่ที่ที่วันนี้ก็คืออนุสรณ์สถานเจียงไคเชก หรือ 中正紀念堂 (จงเจิ้ง จี้เนี่ยนถาง) หรือ National Chiang Kai-Shek Memorial Hall พุดตรงๆ เลยว่า ได้ยินชื่อเสียงเรียงนามของท่านมานานแสนนาน แต่ไม่เคยรู้เลยว่าท่านมีคุณงามความดีอะไรยังไง ฉะนั้นมันช่างเป็นนักท่องเที่ยวนั่นแหละจริงๆ ...เออะะะ วันนี้จะได้มาชิมชั๊บ และ

ก่อนจะไปติดตามการพจนานุกรมเมืองใหม่กันต่อ ต้องขอสวัสดิ์ดีปีใหม่ 2564 แล้วก็ปรบมือดังๆ ให้กับผู้อ่านทุกท่านที่ยังได้อ่านบทความนี้อยู่นะครับ เพราะว่าปี 2563 ที่ผ่านมา โควิด-19 เล่นเอาซะอ่วมใช้ได้เลย แพลนทุกอย่างพังพินาศไม่มีชิ้นดี หวังว่าในปี 2564 นี้เราๆ ท่านๆ จะได้มีโอกาสได้ใช้ชีวิตกันต่อไป และโยบิโนไปสู่โลกอันกว้างใหญ่อีกบ้าง ไม่อย่างนั้นคงไม่มีเรื่องราวอะไรมาเล่าสู่กันฟังสนุกๆ แบบนี้อีกแน่เลย

ความเดิมตอนที่แล้ว เข้าวันใหม่อันแสนสดใส ชาวคณะเริ่มวันใหม่กันด้วยอาหารยอดคุณสุดฮิตในย่านนั้นก็คือ “ข้าวหน้าเนื้อพะโล้” ที่ร้าน 金峰魯肉飯 (จินเฟิง หลูโหลรวพาน) นุ่มละมุนลิ้น ละลายในปากไม่ทันละลายในมือจริงๆ แล้วร้านนี้เป็นแค่จุดแวะพักกินอาหารเข้าเฉยๆ เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของเราก็ยังอยู่ในย่านเดียวกันนี้

ขาบซึ่งกันถึงถิ่นพำนักกันเลยทีเดียว แค่เดินข้ามถนนมาก็ถึงแล้วจ้า ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของที่นี่จะว่าไปน่าจะเรียกว่า จัตุรัส (มา รู้ทีหลังว่าชื่อ จัตุรัสเสรีภาพ (Freedom Square)) เพราะเป็นพื้นที่โล่งกว้าง มีสถาปัตยกรรมเป็นอาคารใหญ่ๆ อยู่บริเวณโดยรอบ หน้าตาอาคารหลังหนึ่งจะมีความพิเศษกว่าหลังอื่นๆ ดูออกเลยว่าต้องเป็นจุดหมายหลักแน่นอน เลยจะขอเอาไว้ช่วงท้ายๆ ไปเลยเพื่อความฟิน กลางจัตุรัสเป็นสวนสวยขนาดสองฝั่ง ตอนนั้นก็เริ่มจะสายๆ แล้ว อากาศที่เคยหนาวๆ เมื่อช่วงเช้าตรู่ก็เริ่มสลายหายไป เหลือไว้แต่แดดแรงพอให้เหงื่อออกได้ดีแถมตาหัยสู้แสงไม่ไหวไปอีก ด้วยความที่พื้นที่มันโล่งกว้างเหลือเกิน เลยต้องขอซั๊กภาพเป็นที่ระลึกกันสักหน่อย เท่านั้นแหละ วิทยุณานักท่องเที่ยวไทยแท้แต่โบราณก็เข้าสิง มาหมดเลยทั้ง portrait, group shot, ท่ากระโดดชายหาดบางแสน ฯลฯ หาได้แคร์

Bookmark

สายตาคงท้อแท้แวววาว นั่นที่เดินถ่ายรูปลักษณ์อย่างมีอารยะกว่านี้มากไม่...ดีตาเป็นปลากะตักได้น้ำกันอยู่ได้ไม่นานก็เริ่มพ่ายแพ้ให้กับแสงแดดอันแผดเผา รีบพากันเก็บข้าวของมุ่งหน้าหนีตายกันไปทีอาคารสีขาวขนาดใหญ่หลังคาทรงแปดเหลี่ยมสีน้ำเงินเข้มที่ตั้งตระหง่านอยู่ที่ปลายบันไดสูงๆ ข้างหน้าโน้น คือพอนี่แดดร้อนๆ มาเจอบันไดสูงๆ เข้าไปก็แอบจะหน้ามืดเหมือนกันนะ

พอก้าวข้ามบันไดสูงชันขึ้นมาหลบแดดได้ร่มเงาได้ ลมหนาวๆ ก็พัดมากระแทกหน้าอีกครั้ง นักท่องเที่ยวมามุงอะไรกันแถวนี้เยอะแยะก็ไม่ทราบ ด้านในอาคารหลังนี้มีรูปปั้นทองสัมฤทธิ์ขนาดใหญ่ของท่านเจียงไคเช็คตั้งอยู่ ที่พิเศษคือเป็นรูปปั้นที่ใบหน้ายิ้มแย้มเลย ยิ้มแบบเต็มความกว้างของรูปปาก (น้อยครั้งที่จะได้เห็นรูปปั้นในอิริยาบถนี้แน่นอน) แต่ยืนถ่ายรูปได้ในรัศมีประมาณนี้เท่านั้น เข้าไปใกล้มากไม่ได้เพราะมีแสงกันกับทหารยืนกันอยู่ สักพักก็มีเหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวอย่างเราต้องตื่นตะลึง เพราะได้เวลาสำหรับ “พิธีเปลี่ยนเวรทหาร” ซึ่งจะเปลี่ยนทุกๆ ต้นชั่วโมงตั้งแต่ 10 โมงเช้าจนถึง 4 โมงเย็นทุกวัน ไอ้โฮ อะไรมันจะ good timing ขนาดนี้ มากันงๆ ก็ได้เจอกับพิธีสำคัญๆ กับเขาได้ หลักๆ เลยจะมีทหารเฝ้ายาม 2 คน ส่วนทหารที่จะมาเปลี่ยนเวรก็เรียงแถวกันมาจำนวนหนึ่ง เดินกันอย่างแข็งขัน เปลือบเดียวคนก็มามุงกันเต็มพื้นที่ไปหมด ต่างคนต่างก็ชูไม้ซูมมือ ชูกล้องถ่ายรูป กล้องมือถือกันพริบ คนมาทีหลังก็แนะนำว่าให้รอรอบหน้าจะดีกว่า...ใช้เวลาไม่นานพิธีเปลี่ยนเวรทหารก็สิ้นสุดลง กระชับดีมาครบ แต่ก็ยังคงเข้าไปใกล้รูปปั้นไม่ได้อยู่ดี เอาว่ากิจกรรมสำหรับตรงนี้ก็น่าจะหมดแค่นี้

ด้วยความที่เราอยู่บนบันไดความสูง 89 ชั้น (เท่ากับอายุของท่านเจียง) อาคารหลังนี้ก็เลยมีชั้นล่างให้ชาวแก๊งตามลงไปเผือกได้ด้วย ที่ชั้นล่างของอนุสรณ์สถานเจียงไคเช็คเป็นห้องจัดแสดงประวัติ มีพวกข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัว ภาพถ่าย แล้วก็เรื่องราวของการพัฒนาได้หวนให้ชมเต็มไปหมด และที่แน่ๆ แะแบ่งก็คือมีร้านขายของที่ระลึกด้วยละ ราคาที่สมน้ำสมเนื้อกับความสำคัญของสถานที่ดีครับ บางอย่างน่าซื้อมาก แต่คิดว่าซื้อที่อื่นน่าจะราคาดีกว่านี้ แะๆ ทางเราจึงใช้ชั้นล่างของอนุสรณ์สถานสำหรับการแวะพักเข้าห้องน้ำทำกันซะมากกว่า พอดังหลักกันได้ สมาชิกของเราท่านหนึ่งก็เอ่ยขึ้นว่า “จริงๆ แล้วที่นี่มีอีก RC หนึ่งที่จะแวะกันอยู่แล้ว แะะเลยใหม่ละ” ไอ้โฮ อะไรมันจะทำเลทองขนาดนี้ 3 in 1 สุดๆ ที่ที่เราจะแวะกันนี้ได้ชื่อว่าเป็นร้านชานมไช่มุกที่เป็นแม่ของชานมไช่มุกทั้งปวง เพราะเป็นเจ้าของโลก ! กิตติศัพท์ต่อการชานนี้ไม่แะไม่ไหว ชื่อร้านว่า 春水堂 (ชุนสูยตาง) ร้านเป็นร้านใหญ่พอสมควร ตั้งอยู่ในอาคารถัดไปจากอนุสรณ์สถานไม่ไกล แอร์เย็น บรรยากาศแบบสลัวๆ เพดานไม่สูงมาก ไฟ warm light นัวๆ เนียนๆ ต้องสั่งอาหารก่อนแล้วถึงจะมีโต๊ะนั่ง แนนอนว่าเราต้องสั่งชานมไช่มุกกันคนละแก้วให้สาสมกับชื่อเสียง

กับจานกลางเบาๆ สักอย่างให้ดูไม่น่าเกลียดจนเกินไป รอลสักพักชานมาก็มาส่งถึงโต๊ะ รสชาติก็ต้องบอกว่าดีเยี่ยมเลยทีเดียว รสชาติผู้ดีมาก ไม่หวานแหลมหรือจืดจนเกินไป เม็ดไช่มุกก็ขนาดไม่ใหญ่มาก พอให้เคี้ยวได้กรุบๆ ประทับใจมาก สมกับชื่อเสียงที่การันตีชานขนาดนั้น

Small Tips

อดีตประธานาธิบดีเจียง ไคเช็ค หรือ 蔣中正 (เจียง จงเจิ้ง) หรือที่คนจีนเรียกว่า 蔣介石 (เจียง เจี๋ยสื่อ) เป็นผู้นำทางการเมือง และการทหารของจีนภายใต้พรรคก๊กมินตั๋ง แต่พ่ายแพ้ให้กับท่านประธานเหมา เจ๋อตงในสงครามกลางเมือง จึงได้หลบมาอยู่ที่เกาะไต้หวัน ก่อตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นมา แล้วพัฒนาไต้หวันจนมีความก้าวหน้า และทันสมัยอย่างในปัจจุบัน จนกระทั่งถึงแก่อสัญกรรมที่เกาะไต้หวันแห่งนี้ ท่านจึงเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งของไต้หวัน